

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ZÁŘÍ 2025

Katedrála sv. Bartoloměje v Plzni (foto z cyklopouti)

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, doufám, že jste prožili hezké období prázdnin a dovolených a že můžeme osvěženi začít nové období života farnosti.

Jak jste si všimli, oprava žaluzií ve věži hejčínského kostela proti zatékání při bočním větru už začala. Vůbec nejde o snadnou záležitost. Ukázalo se, že stávající žaluzie je velmi obtížné demontovat, protože za těch devadesát let, kdy kostel stojí, nosné železné prvky zkorodovaly, ztratily svou pevnost a nabyly na objemu.

Snažili jsme se v ekonomické radě vymyslet řešení, jak zatékání zabránit, a rozhodli jsme se pro úpravu žaluzií jejich prodloužením na vnitřní straně (do věže). Dosavadní žaluzie je proto třeba nahradit novými. Přitom musíme dodržet vnější vzhled, materiál a jiné požadavky, které souvisejí s tím, že kostel je památkový objekt. Nové žaluzie musí být dostatečně pevné, dobře ukotvené a nesmějí při větru drnčet. Přitom je třeba pevně spojit nerezový základ, měděné oplechování a ukotvení žaluzií do stěn věže a vše řádně ošetřit proti dalšímu působení koroze. Dále je třeba opravit poškozenou omítku, která působením zatékání vykazuje již značné poškození.

Na financování stávající opravy se nám podařilo získat nemalou částku ze dvou dotačních titulů, bohužel není dostačující na opravu všech žaluzií, a proto děkuji vám všem, kdo jste na nové žaluzie už přispěli nebo přispějete svým darem. Kéž se nám tuto práci podaří dokončit ke spokojenosti nás všech!

Chtěl bych znovu poděkovat členům ekonomické rady farnosti za jejich obrovské nasazení, se kterým se této náročné akci věnují.

Kéž nám Pán Bůh požehná i v ostatních aktivitách, především pastoračních, které máme před sebou!

P. Gorazd, O.Carm.

ŽIJÍ A OSLAVUJÍ S NÁMI...

V srpnu jsme v hejčínském kostele blahopřáli k 80. narozeninám **Josefu Pěničkovi**. Slouží v naší farnosti spoustu let. Známe je především jako kostelníka, ale také jako hodinář našich věžních hodin. Bez něho bychom nevěděli, že máme přidat do kroku, abychom nepřišli pozdě na mši svatou... Zasloužil se v podstatné míře také o různé technické záležitosti v kostele, zvláště pak o údržbu. Pravidelně rovněž zajišťuje hlídání kostela při různých příležitostech, kdy je potřeba, aby byl kostel otevřen...

Josefe, děkujeme za vše, co pro hejčínskou farnost děláš. Kéž ti Pán Bůh oplatí tvoji lásku k němu a k lidem svým požehnáním a milosrdenstvím!

Daniel Dehner (foto Jan Návrat)

ČERVNOVÁ POUŤ V CHOMOUTOVĚ

Dne 29. června 2025 se konala tradiční pouť s pobožností u kaple Navštívení Panny Marie v Chomoutově. Nejhezčí na této tradiční pouti je každoročně mírně se zvyšující počet poutníků. Poděkování patří otci Gorazdovi za potravu duše a místním skvělým organizátorům za následující potravu těla. Další skvělá akce v okolí Olomouce, kterou stojí za to navštívit...

Jaroslav Hut

ADOPCE NA DÁLKU

Milí farníci,

během prázdnin opět došel dopis z Indie, tentokrát roční zpráva spolu s aktuální fotografií Joa. Náš podporovaný student dokončil velmi úspěšně další rok studia bakalářského programu v oboru obchodní vědy na státní vysoké škole prvního stupně v Honnavaru (Government First Grade College, Honnavar). Jeho nejoblíbenějším oborem, kterému by se chtěl věnovat i do budoucna, je finanční účetnictví. Dále skvěle prospívá v předmětech *Burzovní operace* a *Digitální gramotnost*. Mezi méně oblíbené dle úspěchu naopak asi patří *Kannadština*, což je úřední jazyk v jihoindickém svazovém státě Karnátaka. Ve školním roce 2024–2025 Joe

dále studoval předměty *Základy marketingu*, *Úvod do dějin Indie*, *Obecnou angličtinu*, nechyběla *Jóga* nebo *Zdraví a wellness*.

Zpráva také uvádí stručné aktuality z Joeovy rodiny. Aby pokryla výdaje rodiny, začala Joeova maminka provozovat malý obchod s drobnými věcmi každodenní potřeby. Od té doby, co Joe viděl, jak se matka potýká s obtížemi, je velmi zodpovědný a pomáhá svým mladším bratrům s učením a dalšími činnostmi. Celá rodina pravidelně navštěvuje kostel a aktivně se účastní všech liturgických obřadů.

Můžeme tedy opět Joa i jeho blízké zahrnout do svých modliteb. Fotku i zprávu najdete na misijní nástěnce v kostele. Na ní také visí nové číslo *Misionáře malomocných* s aktuálními informacemi o činnosti organizace *Likvidace lepry* i příběhy konkrétních lidí zapojených do boje s leprou (viz též www.likvidacelepry.cz).

Hana Dehnerová

FOND DONÁTOR

Milí farníci,

máme opravdu zájem o naši farnost? Do jaké míry? Při prozkoumání webových stránek **donator.cz** to tak ani zdaleka nevypadá. Když se nám podaří najít cílová částka, již má hejčínská farnost přispět do mzdového fondu arcidiecéze, a na počet dárců, není to veselý pohled. Přitom nelze nevidět, jak se s přispěním farníků daří vybírat na různé opravy hejčínského kostela (vzpomeňme na nedávnou generální opravu varhan). Kde je tedy chyba? Možná v nepochopení toho, co je smyslem fondu DONÁTOR a jak vše funguje. Zkusme se nyní na celou záležitost podívat podrobněji.

Fond DONÁTOR je prioritně mzdovým fondem na podporu kněží a pastorece ve farnostech. Proč fond vznikl? Snad si to neuvědomujeme, ale od roku 2030 končí v ČR podpora státu platů duchovních a provozu diecézí. V praxi to znamená jediné – najít jiný zdroj příjmů. A je třeba začít, dokud je čas, nelze již otálet!

Do letošního roku se farnosti na společném financování života arcidiecéze podílely mj. odvodem tzv. desátku. Ten byl sice zrušen (letos se desátek odvádí naposledy), avšak neruší se solidarita. A proto vznikl fond, který má pomoci při dofinancování platů duchovních. Jistě všichni dobře chápeme, že i kněz coby dělník na vinici Páně je hoden své mzdy. Nikoliv proto, aby si mohl „vyhazovat z kopýtko“, ale hlavně proto, aby mohl mít dostatek finančních prostředků na střídmy každodenní život. Pokud by někdo namítal, že kněz, potažmo církve má žít v chudobě, a tudíž nic takového jako mzdový fond není potřeba, pak se mýlí. Chudoba totiž nespočívá v nuceném strádání, které by znemožňovalo řádně vykonávat kněžskou službu, ta spočívá ve vnitřním nastavení jednotlivce ve vztahu k hmotným věcem (srov. Mt 5,3). Jak známo, mnoho lidí – kněží nevyjímaje – do-

káže rozdávat potřebným i z toho mála, co má. Je tedy nanejvýš spravedlivé, abychom i my farníci nesli svoji zodpovědnost za financování života katolické církve u nás i ve světě, a to i pokud jde o platy kněží.

Podíváme-li se na výše uvedené webové stránky, zjistíme, že v současnosti mají fond DONÁTOR zřízený tři diecéze – pražská, brněnská a olomoucká. Nejlépe je na tom brněnská diecéze, ale tam tento fond funguje již delší dobu. V olomoucké arcidiecézi je to stále ještě spíše novinka, ale i tak lze s potěšením konstatovat, že se donátorská činnost úspěšně rozvíjí. Bylo by pěkné, kdyby i v hejčínské farnosti nastal pozitivní posun...

Jak se jednoduše stát donátorem? Jednou z možností je podat přihlášku písemnou formou – viz letáčky v kostele vzadu na stolku. V dnešní době asi však většina z nás zvolí variantu k darování přímo na webových stránkách. Jak na to? Při otevření stránek **www.donator.cz** kliknete na **Arcibiskupství olomoucké**. Následně kliknete na **FOND DONÁTOR**. Zobrazí se nabídka výběru **DAROVAT jako donátor** anebo **DAROVAT jako host**. Po vybrání zvolené možnosti v prvním případě se objeví k dalšímu výběru buď okénko s přihlášením se, anebo s registrací. Při registraci se otevře přihlašovací formulář, který snadno vyplníte. Při zadání farnosti napište **Olomouc-Hejčín** – tak je to v nabídce, která se vám při psaní také objeví (v roletce). Můžete se zaregistrovat jako jednotlivci, rodina či firma. Touto registrací získáte jisté výhody, jako např. bezplatnou prohlídku Arcibiskupského paláce v Olomouci apod. V případě, že se chcete stát dárce bez registrace, přihlásíte se jako HOST a pak vyberete částku a způsob, kterým chcete přispět (nezapomeňte zadat farnost).

Nyní pár čísel... Při zadání farnosti a odkliknutí se objeví přehled, jenž obsahuje mj. cílovou částku, kterou má každá farnost jinou. Vedle je graf, z něhož je zřejmé, kolik je vybráno a kolik zbývá ještě vybrat do cílové částky. A je tam

uveden také počet donátorů farnosti. Jak se stanovuje cílová částka? Vychází se ze sčítání při bohoslužbách. Rovnice je jednoduchá: počet dospělých účastníků nedělních bohoslužeb × 600 Kč za rok (50 Kč měsíčně). Tuto částku musí farnost v daném roce odvést do mzdového fondu arcidiecéze. Pokud se nevybere přes fond DONÁTOR, tak farnost doplní sumu z vlastních zdrojů. Myslím, že je v našich silách, abychom si jednou za měsíc odepřeli jednu či dvě kávy nebo nějaký lepší zákusek, a ušetřené peníze věnovali do fondu, který dává smysl. Samozřejmě, to je jen minimum, které je vypočteno, velkorysosti se meze nekladou... Případný přebytek zůstane ve farnosti.

Jistě vám zůstaly nezodpovězené otázky. Na ty asi nejčastější naleznete odpověď na webových stránkách dole, kde vpravo v horním řádku kliknete na **ČASTÉ DOTAZY**. Zjistíte tak třeba, že lze darovanou částku odepsat z daní apod. Některé odpovědi tam nenajdete. Například tu, že lze přispět i na konkrétní projekty, ale ty zatím jsou v naší arcidiecézi v přípravě. Jak to může v budoucnu vypadat, zjistíte při nahlédnutí na brněnskou diecézi.

Je-li vám něco nejasné a chcete se zeptat nebo si nevíte s něčím rady, napište na e-mail 87cink@gmail.com. Zkusíme odpovědět...

Donátoři již mají také svoji **pout'**, a to **v neděli 5. října 2025 na Svatém Kopečku u Olomouce**. Začíná se mší svatou v 15 hodin. Více informací o pouti najdete také na webových stránkách fondu.

Na závěr ještě dodejme, že za Donátory je každý měsíc sloužena mše svatá první čtvrtek v měsíci v kostele sv. Anny (vedle olomoucké katedrály). Pán Bůh jistě odmění svým požehnáním každý, byť jen malý dar, který vychází z lásky k němu a k lidem.

Daniel Dehner

PŘÍMĚSTSKÝ FARNÍ TÁBOR

Letos – jako už každoročně – proběhl na přelomu července a srpna v Hejčíně příměstský farní tábor.

Tentokrát se ho zúčastnilo 20 dětí ve věku 6–15 let. Společným tématem celého týdne byl příběh knihy *Poklady pod sněhem*, jehož ústřední myšlenkou je odpuštění.

Pondělí začalo tradičním požehnáním otce Melichara. Dopoledne zaplnily seznamovací aktivity a pohybové hry.

Po obědě jsme si přečetli první část příběhu a děti byly rozděleny do týmů, ve kterých po zbytek týdne plnily úkoly. Odpoledne je pak čekala *Tichá pošta* pantomimou a divadelní ztvárnění podobenství o marnotratném synovi.

V úterý jsme uspořádali pěší výlet na Poděbrady, kde jsme si udělali malý piknik, zahráli fotbal a projeli se v loďce na jezeře. Počasí nám přálo, a tak si zájemci mohli i zaplavat.

Středa proběhla spíše v tvořivém duchu. Z připraveného těsta děti vykrajovaly perníčky a pomocí barevných papírů si každý vyzdobil dřevěný kolíček. Dále každý tým vytvořil několik živých obrazů souvisejících s přečteným příběhem. Odpoledne jsme slavili tradiční táborovou mši svatou, kterou celebroidl otec Gorazd.

Ve čtvrtek jsme šli opět na výlet, tentokrát byl naším cílem Svatý Kopeček. Večer děti zhlédly film na motivy námi čtené knihy a ulehly ke spánku v místnosti nad sakristií.

Závěrečný den tábora přinesl divadelní představení a originální hru o poklad.

Naše velké poděkování patří paní Werdichové, která se opět velmi obětavě postarala o naše stravování, a samozřejmě otcům karmelitánům. Tábor jsme prožili s radostí a vděčností a těšíme se na viděnou v příštím roce!

Tým farního tábora

CYKLOPOUŤ NA MARIA LORETO

Letošní pouť na kolech jsme jeli v týdnu od 18. do 24. srpna. Minulý rok jsme začali naši cyklopouť v nejvýchodnější části Slovenska u hranice s Ukrajinou, letos naším cílem bylo poutní místo nacházející se zcela na opačné straně republiky, v západních Čechách u hranice s Německem. Ale začněme od začátku.

Celou dobu přípravy bylo stále diskutované téma, jakým doprovodným autem pojedeme. Vzhledem k tomu, že se počet účastníků snížil na pouhých pět osob, rozhodl Jiří H. využít své auto se stojanem na čtyři kola. Roli řidiče přijal Jarda H., za což jsme byli velmi rádi. Byl nejen dobrým doprovodem, ale i společníkem. Cyklisté Olda Ch., Jiří H., Šárka Ch. a já jsme tudíž mohli s klidnou myslí vyrazit, že kdybychom nemohli nebo se nám i nechtělo, tak je tu pro nás pojízdné útočiště.

Tentokrát jsme vyjeli na kolech z Prahy, tři poutníci dorazili vlakem a dva autem už den předtím. Setkali jsme se u našich bratří karmelitánů v Praze-Liboci. Spolu s otcem Dominikem jsme slavili mši svatou a on nás vybavil otcovským požehnáním na cestu. Bylo to pro nás příjemné setkání na „domovské“ půdě. Dominiku, díky!

Šárka, coby nejlépe technicky vybavená a taky jako zkušená navigátorka, se po domluvě trasy ujala vedení. Nemeškali jsme, abychom ji neztratili z dohledu, a vyrazili za ní. Vymotat se z velké Prahy není jen tak. Oddechli jsme si až kus za městem.

Oltář sv. Dobrotivé

Cílem prvního dne **pondělí 18. srpna** byl asi 77 kilometrů jižně od Prahy vzdálený **klášter sv. Dobrotivé v Zaječově**. Klášter je ve správě augustiniánů při kostele sv. Tomáše v Praze. Svatá Dobrotivá proto, že v klášteře jsou uchovávány ostatky sv. Benigny (v překladu do češtiny Dobrušky) a název obce Zaječov proto, že klášter s kostelem zasvěceným Zvěstování Panny Marie založil v roce 1262 Oldřich Zajíc z Valdeka. Dnešní podoba kláštera pochází z barokní přestavby italského architekta Dominika Canevalleho a jeho syna. Unaveni po cestě

V Zaječově s panem Studeným

jsme se těšili na přijetí, ale ocitli jsme se před zavřenými dveřmi. Otázky, jak k tomu mohlo dojít, nám rozebral příchod pana Studeného, dosluhujícího správce objektu. Ujal se nás se samozřejmostí, i když o nás nevěděl. To nás potěšilo. Pan Studený nás nenechal na pochybách, že jsme vítáni a obdařil nás nadšeným výkladem a ukázkou kostela. Bylo pro nás ohromující vidět kdysi významné

poutní místo v zatím stále ještě neutěšeném stavu. Jako v případech mnoha českých klášterů, byl i tento zpusťoven husity v roce 1421, klášterní život se znovu zastavil zrušením řehole Josefem II. v roce 1785, po dalších čtyřech letech byl klášter opět obnoven, ale od roku 1950, kdy nastala éra komunismu, byli řeholníci z tohoto místa vyhnáni. Poté zde fungoval tábor PTP (pomocný technický prapor neboli tábor nucených prací určený

pro osoby nepohodlné komunistickému režimu). Již značně zchátralý klášter byl v roce 1990 navrácen augustiniánům v Praze. Místní farnost čítá jen několik osob. Poutavé vyprávění nás drželo na nohou. Jarda, coby varhaník hrající v našem kostele na sedmé mši svaté v Hejčíně, využil výjimečné možnosti zahrát si na historické varhany v původním stavu! Rádi a plni zážitků jsme ulehli na postele v prostorných místnostech s vysokými stropy.

Ráno v **úterý 19. srpna** jsme se srdečně rozloučili s panem Studeným, popřáli mu hodně štěstí do jeho dalšího činorodého působení na více místech a vyrazili jsme směr **Plzeň**, do města vzdáleného 54 km. Krásným úsekem byla cesta lesem v blízkosti obce Dobřív podél okraje bývalého vojenského prostoru Brdy. Projeli jsme kolem mlýna ze 17. století, nádherného kamenného mostu. Před Starým Plzencem jsme se vyšplhali do strmého kopce na popud Šárky, a to jen kvůli tomu, že jsme si nechtěli nechat ujít jednu z nejstarších církevních staveb v republice pocházející z konce 10. století – **rotundu sv. Petra a Pavla**. Tato výjimečná

stavba zůstala zachována jen proto, že v 18. století, kdy měla být zbourána, byla nakonec využita jako skladiště střelného prachu. V městečku jsme si dopřáli pořádný oběd. U dobrého jídla nebo krátkého sladkého zastavení jsme se potkávali během cestování s Jardou a bylo nám dobře. V Plzni jsme byli „co by kamenem dohodil“ (12 km). Při vjezdu do města jsme měli slavný pivovar, kolem něhož bylo opravdu živo! Jako

při vchodu do úlu. Ale my jsme měli vyšší cíle... Ubytovali jsme se v Diecézním centru mládeže. V centru města, naproti vynikající pekárna, krásné prostředí s milými lidmi, co víc si přát? Našli jsme si mši svatou v kostele sv. Jana Nepomuckého, kde Jarda opět nevynechal příležitost otestovat zdejší varhany.

Ráno ve **středu 20. srpna** jsme zašli na mši svatou do katedrály sv. Bartoloměje, která vévodí náměstí Republiky v centru města a pyšní se nejvyšší věží v republice se svými 102,26m (dóm v Olomouci je hned na 2. místě s věží vysokou 101m). Vyslechli jsme si vtipné zamyšlení o olivě, fíku, révě a bodláku z biblické knihy Soudců 9,7–15. Byli jsme vyzváni, (jednoduše řečeno) abychom nekritizovali „bodláky“ a zamysleli se, jestli nejsme zrovna obdařeným olivovníkem, fíkem či révou... Ani jsme se nestihli porozhlédnout po

Šternberská kaple v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni

krásách katedrály, a už jsme museli odejít, aby se prostor otevřel turistům za vstupné. Rozhodli jsme se přijít další ráno znovu na mši a krátký čas po ní využít k prohlídce kostela. Celodenní zastavení v Plzni jsme využili k návštěvě podzemí města spojené s ochutnávkou piva značky Plzeň a k prohlídce Velké synagogy. Zbývajícím časem jsme strávili každý po svém – já s Šárkou jsme zajely na kole do meditační zahrady. Skutečnost předčila očekávání. Krása prostředí dokonale upravené zahrady nás dovedla až do kaple zasvěcené Maxmiliánu Kolbemu s Nejsvětější svátostí ve svatostánku, kde jsme se pomodlily růženec. Zasáhl mě silný příběh zakladatele Luboše Hrušky, který byl za komunismu v roce 1949 odsouzen k 18 letům vězení. Strávil celých 11 let v několika vězeních, než byl propuštěn na svobodu. Během této doby, kdy potkával výjimečné věřící lidi, se obrátil a byl v tajnosti pokřtěn. Rozhodl se, že pokud vězení přežije, tak rodinnou zahradu promění v Památník obětem zla, a to opravdu uskutečnil. Trvalo mu to celých 30 let za podpory jeho manželky, kněží, přátel a umělců. Odborně se vzdělával, aby vše bylo co nejprofesionálnější. Obdivuhodné dílo se podařilo a celé je roku 1995 předal k užívání plzeňskému biskupství. Pan Hruška zemřel v roce 2007.

Meditační zahrada v Plzni

S mnoha zážitky jsme ve **čtvrtek 21. srpna** opustili Plzeň a zamířili jsme do **Teplé**, asi 62 km vzdáleného města. To byla jedna z hlavních met naší cyklopoutě; místo spojené s životem

Klášter v Teplé

blahoslaveného Hroznaty. Světec uctíváný hlavně v místě svého působení v západních Čechách, člověk urozeného původu. Dostalo se mu vzdělání a v dospělosti se pohyboval ve šlechtických kruzích, měl důvěru u pražského dvora. Bylo mu svěřeno do opatrování velké území od Plzně až k dnešnímu zámku Kynžvart, byl také pánem hraničářů na Tepelsku a Chodsku. Často musel chránit majetky před nájezdy nepřátel. Když mu v jeho manželství zemřel syn a následně jeho milovaná žena, neštěstí změnilo radikálně směr jeho života. Snad se v tom projevila vůle Boží? Již v dětství byl několikrát výjimečným až zázračným způsobem uchráněn smrti. Po nevydařené účasti na křížové výpravě se zavázal papeži založit klášter v Teplé, který byl svěřen premonstrátům na konci 12. století. Následně založil i jeho ženskou obdobu v Chotěšově, kam si přála vstoupit jeho ovdovělá sestra Vojslava, později tam vstoupila i jeho sestra Judita. Během cesty po svěřeném území byl zajat nepřáteli a uvězněn na hradě Kynšperk, dnešní Starý Hroznatov. Během doby neúspěšného vymáhání vysokého výkupného, které od-

Teplá – vstupní portál

mítl vyplatit, zemřel utýrán hladu. Vykoupeno bylo až jeho mrtvé tělo. Byl pohřben v tepelském klášteře. Už po jeho smrti byl uctíván jako světec, roku 1897 byl blahorečen, od roku 1993 je patronem plzeňské diecéze.

Do Teplé jsme dorazili k večeru. Spustil se očekávaný silný déšť, který jsme přečkali v průjezdu kláštera. Sotva to bylo možné, vydali jsme se ubytovat do blízkého kempu Betlém. Původní záměr prožít pár nocí přímo v klášteře nevyšel kvůli konání Německo-českého týdne mládežnických sborů, škoda převeliká...

Podařilo se nám aspoň být v **pátek 22. srpna** na ranní mši svatě v klášteře a prohlédnout si, ovšem jen turisticky, část veřejně přístupné části kláštera, což nebylo ono. Než jsme si uvědomili, že jsme u hrobu bl. Hroznaty, už jsme museli postupovat dále, až jsme skončili v úžasné prostora klášterní knihovny, druhé největší po knihovně ve Strahovském klášteře. No, budme rádi i za to. Před mříží vstupu kostela jsme vyslovili modlitbu k bl. Hroznatovi svěřující mu své osobní prosby. Celé rozsáhlé místo má neskutečné *genius loci*. Vyhledali jsme hřbitov s náhrobním kamenem

připomínajícího významného opata Heřmana Josefa Tyla (1914–1993), v roce 2002 byly zde pochovány jeho ostatky. K němu má osobní vztah i Jarda, je to jeho vzdálený strýc. Do poledne jsme jeli autem, abychom stihli nabitý program dne, také na bečovský zámek, kde jsme si prohlédli luxusní expozici Relikviáře sv. Maura, pa-

mátku řadící se svým významem hned za české korunovační klenoty. Příběh relikviáře je přímo detektivní, stojí za to si ho vyhledat.

Tento den vyhlásil papež jako den půstu a modliteb za mír ve světě, zapojili jsme se i my.

Již jako zkušení „harcovníci“ jsme se v **sobotu 23. srpna** briskně sbalili a vyrazili chladným ránem do asi 60 kilometrů vzdáleného **Chebu**. Nechtěli jsme si nechat ujít malou zastávku

Před odjezdem z Chebu

v nedalekých Mariánských Lázních, o jejichž založení se svého času zasloužili právě premonstráti z Teplé. Posezení v pěkné kavárničce jsme si jaksepatří užili... Posílení a v dobré náladě jsme si to rázovali po silnici svižným tempem. Uběhlo několik hodin, energie ubylo, a tak jsme rádi následovali odbočení za autem řízeným Jardou k restauraci Rybářská bašta. Byla to dobrá volba v blízkosti vodní nádrže Jesenice.

Před farním úřadem v centru Chebu jsme narazili na problém. Nejdříve nikdo neotvíral. Opět jsme se ocitli v nejistotě poutníka. Nakonec se objevila paní kostelnice, která vše ověřila, a postupně jsme byli ubytováni. Kněz farnosti (stejně jako kněz v Zaječově) při našem příjezdu byl mimo farnost, měli se postarat jiní.

Vzhledem k tomu, že Jiří s autem chtěl odjíždět následující den co nejdříve, rozhodli jsme se navštívit poutní místo **Maria Loreto u Starého Hrozňatova** vzdáleného pouhých 9 kilometrů ještě tento den. Jenže areál poutního místa se zavíral za 30 minut! Nebyl čas přemýšlet více nad pozemskými problémy. Rychle jsme po vyložení věcí a kol naskákali do auta a vyrazili. Manželský pár, který měl službu na poutním místě,

Maria Loreto – cíl naší cesty

Nazaretská „chýše“ v Maria Loreto

nám vyšel vstříc a nechali nám dalších 20 minut, abychom si vše prohlédli. To nám udělalo velkou radost, neboť to byl hlavní cíl naší pouti! Stačilo tak málo! Bohužel se zde neslouží pravidelně mše svatá.

I toto místo má svůj silný příběh. Maria Loreto je starodávné poutní místo ze 17. století, v historii hojně navštěvované poutníky. Po vzoru italské Lorety je uvnitř kaple připomínající domek Panny Marie v Nazaretě, kolem dokola jsou ambity s mohutnými věžemi v popředí. Pás území kolem západních hranic býval součástí Sudet, tedy byl obýván Němci. Ti museli toto místo po 2. světové válce opustit a bylo celou dobu komunismu pod dozorem pohraniční stráže. Poslední mše svatá zde byla sloužena kolem roku 1951. Poutní místo chátralo, sochy byly poničeny střelbou, vnitřní vybavení vykradeno. Inženýr Anton Hart, místní rodák a majitel výrobní průmyslové keramiky ve válce naru-

koval do německé armády. Na ruské frontě byl roku 1943 vážně raněn. Když už byl v ohrožení života, vybavila se mu Loreta, kde byl pokřtěn, přijal první svaté přijímání a kam chodil s rodiči. V pohnutí slíbil Panně Marii, že pokud se vrátí živ domů, koupí zvon a nechá ho zavěsit do zvonice Lorety. Stal se téměř zázrak – ve sněhu ho našel přítel, dotáhl ho do tábora a nechal ho ošetřit. Zranění se zahojila a pan Hart válku přežil. Na svůj slib nezapomněl. Ale po válce byl se všemi Němci odsunut do Bavorska. Až v roce 1990 založil spolek na obnovu poutního místa, sehnal peníze od věřících i německé vlády a s použitím těžké techniky své firmy bylo započato s uklízením trosek a rekonstrukcí. Již v roce 1993 zde byla odsloužena mše svatá. V roce 2002 byl Anton Hart jmenován čestným občanem města Chebu, Jan Pavel II. mu udělil rytířský kříž sv. Silvestra. Zemřel v roce 2004.

Po prohlídce poutního místa jsme seběhli do obce podél křížové cesty s 29 zastaveními(!), abychom si prohlédli i hrad

*U pramene Stanislav
(Františkovy Lázně)*

ve Starém Hrozňatově, kde snad byl utýrán bl. Hrozňata. Je v soukromém vlastnictví a probíhá zde mohutná rekonstrukce. Před 17. hodinou jsme odjížděli a zamířili na nejbližší mši svatou do Františkových Lázní do kostela Povýšení svatého Kříže. Už od Chebu jsme se setkávali v tomto kraji s němčinou během mše svaté. Tak i tady bylo přečteno evangelium německy a řečeno něco málo navíc. Spokojeni, že se nám podařilo dovršit naši

pouť, vrátili jsme se na faru do Chebu.

V **neděli 24. srpna** ráno jsme se museli rychle vyklidit, neboť místnost, kde jsme spaly já se Šárkou, se chystala na „farní kafe“. Už přede mší svatou nás všechny přišel pozdravit navrátilivší se místní farář P. Libor Buček. Sympatický mladý člověk se nám velmi omlouval za vzniklé zmatky s ubytováním. Na mši svaté v kostele sv. Mikuláše a Alžběty spolu s knězem stáli kolem obětního stolu jeho nejbližší spolupracovníci. Ministrovala děvčata i zralé ženy. Toho jsme si ostatně všimli už od Plzně, že chybějící ministranty nahrazují dívky a ženy. Při povídání před kostelem se kolem nás mihl muž s culíkem v silonkách a jednoduchých minišatech... I Pán Ježíš přijímal celníky a nevěstky... tedy lidi všeho druhu. Rozloučili jsme se a jako všude jsme kněze obdarovali typicky hanáckým pozdravem – tvarůžky. A pak jsme se chystali na cestu.

Viděli jsme a zažili jsme toho mnoho, ale doma je doma. Nezbyvalo než překonat pětihodinovou cestu vlakem z Chebu do Olomouce. Jiřímu pouť skončila až rozvozem všech kol a zavazadel, což jsme přijali s povděkem. Stejně tak jsme byli vděční, že jsme se vrátili bez závad na kolech a na zdraví – Buď Bohu chvála a díky!

Marie Polepilová

Použitá literatura:

Alena Ježková: *Tichá srdce* (2013)

Milan Hlinomaz: *Blahoslavený Hroznata, rytíř a řeholník*

Pavel Hověz: *Velké dobrodružství* (2024)

<https://catholica.cz/?id=3060>

SLAVENÍ „DOBY STVOŘENÍ“

Slavení „Doby stvoření“ bude **v neděli 21. září při mši svaté v 10 hodin.**

Tématem letošní „Doby stvoření“ (1. září – 4. října 2025) je „Mír se stvořením“ a jeho vizuálním symbolem, inspirovaným verši proroka Izaiáše, je „Zahrada míru“.

Téma tak upozorňuje na trvající válku, kterou lidé vedou proti stvoření, a zve k aktivní naději na obnovení míru, odstraňování ekologických dluhů a nespravedlivých, nesplacitelných ekonomických dluhů.

Historické a teologické informace, modlitba „Doby stvoření 2025“, Průvodce slavením „Doby stvoření“, pracovní překlad nového mešního formuláře pro mše za ochranu o stvoření, odkaz na online modlitby v úterý večer a další zajímavosti najdete na <https://www.zitlaudatosi.cz>.

Eva Šnevajsová

CHERUBÍNEK

Od neděle 7. září bude při nedělní mši svaté v 10 hodin opět bývat **program pro předškolní děti Cherubínek** (v místnosti nad sakristií během bohoslužby slova).

Je nás více, kteří se spolu s Cherubínkem na děti vždy v neděli těšíme, jsme různého věku, tak to s námi mají děti pestré.

Pěknou ukázkou, jak to na *Cherubínkovi* chodí, jste si mohli přečíst v letním čísle Hejčínského oka od Aničky Návrátové.

Přestože je nás více, někdy je velmi obtížné zajistit *Cherubínka* na každou neděli. I když se nám to zatím vždy podařilo, **uvítáme další spolupracovníky**, ať už z řad rodičů, prarodičů nebo mladých lidí, studentů.

Pokud vás to láká, budeme vám vděční, když mi napíšete na e-mail lenka.nejes@centrum.cz, ráda vám o tom povím víc.

Lenka Nejeschlebová

T-KLUB

Ahoj, zveme Tě na **společenství T-klub**, které se znovu **rozdíří 5. září pro mládež ve věku 11–16 let**. Scházíme se jednou za čtrnáct dní ve farní místnosti v Horce nad Moravou a letos se zaměříme na životy svatých. Čeká tě spousta zajímavých her, výlety a hlavně věřící parta kamarádů. Těšíme se na Tebe!

Více informací včetně termínů setkání najdeš na našem novém webu **www.t-klubhorka.cz**.

Kontakty: tklub22@gmail.com, tel. 723 162 450.

*Anna Hutová, Ondra Andrlé a Jan Vepřek,
vedoucí T-klubu*

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB:

V Hejčíně nebudou bohoslužby **od pondělí 22. září do soboty 27. září** (dovolená komunity karmelitánů). Mše svatá nebude také **v pondělí 6. října**.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**, kromě pátku 26. září. V pátek 3. října od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Společenství mládeže (středoškoláci) se bude scházet v neděli od 18.15 do 19.30 hodin v učebně nad sakristií.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční v úterý 9. září.

Úterý 16. září je **Dnem církevních škol**, proto mše svatá v pondělí 15. září bude obětovaná za ně. Pamatujme na ně i v soukromé modlitbě.

Úklid kostela proběhne v úterý 16. září od 16.30 hodin. Pokud můžete přijít pomoci, budete vítáni.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude ve středu 17. září. Své podněty můžete sdělit komukoliv ze členů rady (pro připomenutí – jsou jimi: P. Gorazd, Jana Werdichová, David Coufal, Lenka Nejeschlebová, Daniel Dehner, Alena Rosová, Pavla Kašparová, Jan Návrat a sestra Klára OSU).

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena v sobotu 20. září v 8 hodin. Další pak v neděli 5. října v 7 hodin.

V neděli 21. září mši svatou v 10 hodin se připojíme ke **slavení „Doby stvoření“** – ekumenické aktivity, která se opírá o encykliku papeže Františka *Laudato sii* a trvá od 1. září (což je **Světový den modliteb za péči o stvoření**) do 4. října, dne památky sv. Františka z Assisi, patrona ekologie. Mše svatá v pátek 3. října bude obětována na úmysl: *Za zachování života na Zemi a uvědomění si odpovědnosti každého člověka za ochranu životního prostředí.*

Den 21. září byl vyhlášen jako **Mezinárodní den míru**. V současném válčícím světě je to další podnět k modlitbě za spravedlivý mír.

Farní spoření proběhne při bohoslužbách v neděli 21. září.

Sbírka **Krajíc chleba pro chudé** proběhne v neděli 28. září po mši svaté v 7 hodin i v 10 hodin. Prosíme o trvanlivé potraviny, případně o finanční příspěvek. Je možné vše nosit i v týdnu od pondělí 29. září do neděle 5. října, a to do sakristie. Moc děkujeme.

V úterý 30. září od 18.30 hodin vykonáme s katechumenem Reném Lenobelem další obřad katechumenátu, který se nazývá **svěření pokladů víry** (tj. předání vyznání víry a modlitby Páně). Obřad je veřejný, můžete se jej zúčastnit, zveme vás.

Říjen je měsíc intenzivnější **modlitby svatého růžence**.

Ve středu 1. října oslavíme **svátek svaté Terezie z Lisieux** mší svatou v 17.30 hodin. Na konci mše svaté **požehnáme růže** a na to naváže **modlitební večer se svatou Terezíí z Lisieux**. Kdo můžete, přineste si vlastní růži.

Návštěva nemocných proběhne ve čtvrtek 2. října. Další pak ve čtvrtek 6. listopadu.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na druhé pololetí roku 2025 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

TERMÍNY DO BUDOUCNA: jednodenní duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem (přímo ve farnosti) – sobota 18. října.

Rozvrh vyučování náboženství v hejčínském kostele (*místnost nad sakristií*):

1. a 2. třída – pondělí 16 až 16.45 hodin. Učí Romana Tomanová, e-mail: jozefar@email.cz.

Příprava na první svaté přijímání (3. třída) – čtvrtek 16 až 17 hodin. Učí Marcela Koupilová, e-mail: marcela.koupilova@seznam.cz, a Taťána Štosová, e-mail: tanastosova@seznam.cz.

4. a 5. třída (*ti, kteří už chodí ke svatému přijímání*) – středa 16 až 16.45 hodin. Učí Eliška Kubešová, e-mail: eliska.kubesova@seznam.cz.

6. a 7. třída – středa 15 až 15.45 hodin. Učí P. Gorazd, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

8. a 9. třída – úterý 16 až 16.45 hodin (případně lze chodit do středeční skupiny nebo místo úterý ve středu; je možné, že časy začátku hodin podle potřeby upravíme). Učí P. Gorazd (kontakt viz výše).

Vyučování začne takto: Skupiny, které učí Romana Tomanová a P. Gorazd začnou vyučování v týdnu od 15. září. Skupiny, které učí Marcela Koupilová s Taťánou Štosovou a Eliška Kubešová, začnou v týdnu od 22. září.

HORKA NAD MORAVOU:

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 9. září.

Mše svatá v neděli 21. září bude spojena s **poděkováním za úrodu**.

Sbírka na pořízení brány do farního dvora proběhne v neděli 21. září. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

V pátek 26. září **nebude** v Horce nad Moravou **mše svatá**.

V neděli 28. září od 16 hodin se v kostele sv. Mikuláše v Horce nad Moravou uskuteční **Svatováclavský koncert**. Účinkuje pěvecký sbor *Cantabile*. Koncert i jeho výtěžek jsou určeny na podporu Mobilního hospice Caritas.

* * *

KŘELOV:

V neděli 21. září v 9 hodin proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

Pastorační rada farnosti Křelov se sejde v pondělí 22. září v 19 hodin.

* * *

OSTATNÍ INFORMACE:

Pro zájemce nabízíme možnost **zdarma zasílání Hejčínského oka e-mailem** ihned po vytištění – jako soubor ve formátu PDF. Objednávku zasílejte na *e-mail 87cink@gmail.com*.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz,
www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2025.

Příští číslo: 5. října 2025, redakční uzávěrka: 24. září 2025.